

เทศน์เช้า วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๗

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมนะ วันนี้วันพระ ธรรมะเป็นที่อาศัยนะ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอก “ขอให้มีธรรมเป็นที่พึ่งเถิด” แต่เรามันไม่มีธรรมเป็นที่พึ่ง มันมีกิเลสเป็นที่พึ่งไง กิเลสของเรา ตัณหาความทะยานอยากในหัวใจมันมีอำนาจเหนือหัวใจของเรา มันครอบงำหัวใจของเราอยู่ เราถึงหาที่พึ่งของเราไม่ได้ ถ้าเราจะหาที่พึ่งของเราได้ เห็นไหม “เราจะมีธรรมเป็นที่พึ่งเถิด” ธรรมคืออะไร? คือสังขาร สัจธรรมหาที่ไหน

“ธรรมะเป็นธรรมชาติ”...ธรรมะก็คือว่าเอาจากอากาศนี้ไง ส่งยานอวกาศขึ้นไปในอวกาศเลย จะไปเอาธรรมชาติ ธรรมะเป็นธรรมชาติ เห็นไหม

ธรรมะเหนือธรรมชาติ เพราะธรรมชาติเป็นวิญญู

วิญญูคือการเวียนว่ายตายเกิด ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพ้นจากธรรมชาตินี้ไป พ้นจากการเวียนว่ายตายเกิด ถ้าพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิด เราจะทำสิ่งนั้นไม่ได้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนไว้ ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ต้องมีการกระทำ

เราหาเงินหาทองกันมา เราอยากซื้อรถสักคันหนึ่ง เราได้รถมาคันหนึ่ง เราต้องเอาสิ่งใดไปแลกกับรถนั้นมา เราต้องมีปัจจัย ถ้าไม่มีปัจจัยมันก็ต้องมีเครดิต อย่างน้อยต้องมีเครดิตเพื่อเอารถนั้นออกมาจากศูนย์จำหน่ายรถได้

นี่ก็เหมือนกัน คุณงามความดีของเราๆ คนเกิดมาจากไหน รถคันหนึ่งก็เป็นรถคันหนึ่ง รถคันหนึ่งมีการผลิตออกมาจากสายการผลิตออกมา รถคันหนึ่งผลิตออกมาแล้วมันมีรุ่นเดียวกัน มันจะมีศักยภาพคล้ายๆ กัน แต่เวลาคนเวียนว่ายตายเกิดๆ เกิดจากพ่อจากแม่ขึ้นมา ทำไมคนมันไม่เหมือนกันล่ะ คนไม่เหมือนกันเพราะสิ่งใดล่ะ

เราแสวงหาเพื่อการใช้เป็นยานพาหนะ เราแสวงหาเพื่อวิชาชีพของเรา เราต้องมีทุนมีรอนของเรา ต้องมีปัจจัย เราต้องมีเครดิต เราถึงจะมีรถคันนั้นขึ้นมาได้ มีไว้ทำไมล่ะ? มีไว้บำรุงรักษา มี

ไว้ดูแลมัน ใครเป็นคนดูแลรถนั้นละ ใครเป็นดูแลรถ? เจ้าของรถนั้นเป็นคนดูแลรถ ต้องมีคนขับรถ รถมันถึงจะไปได้ รถเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิต นี้วัตถุเขาผลิตกันไปได้ทางโลกนี้

ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว มนุษย์นี้มาจากไหน ถ้าเราจะซื้อรถ เราต้องมีเครดิต เราต้องมีเงินทอง ไปซื้อรถนั้นมา มนุษย์นี้มาจากไหน? มาจากเวรจากกรรมไง ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว เพราะเรามีการกระทำนี้มาเราถึงได้เกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดเป็นมนุษย์สมบัติใจ

มนุษย์สมบัติ สิ่งที่เป็นมนุษย์สมบัติต้องมีมนุษย์สมบัติ มีสถานะของการเกิดเป็นมนุษย์ได้ ถึงเกิดเป็นมนุษย์ ถึงมีอริยทรัพย์ อริยทรัพย์เพราะอะไร เพราะจิตเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ มันหมุนของมัน ไปในวัฏฏะนี้แล้วแต่มันจะไปตกที่ไหนของมัน เพราะถ้ามันตกที่ไหนมันถึงได้ภพ ได้ชาติขึ้นมา เป็นเทวดา เป็นอินทร์ เป็นพรหมขึ้นมาเพราะบุญกุศลของเขา แต่บุญกุศลส่งเสริมขึ้นไป เพราะบุญกุศลมันเป็นผลของวัฏฏะ เพราะว่าหมกอายุขัยเขาต้องเวียนว่ายตายเกิดเป็นสังขะสังขะในโลกนี้เป็นอนิจจัง ไม่มีการคงที่ มันแปรสภาพของมันเป็นธรรมดา

ในปัจจุบันนี้เพราะเราได้สร้างบุญญานิกรรมมา เราถึงได้เกิดมาเป็นมนุษย์ เป็นมนุษย์เพราะเหตุใด เป็นมนุษย์ เกิดเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนา ศาสนาคืออะไร ศาสนาคือศาสนาขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ศาสนาเป็นศาสนธรรมคำสั่งสอนของท่าน ธรรมอันนี้มันแก้ไขกิเลส นี่ใจ นี้มนุษย์มีศักยภาพทำคุณงามความดีก็ได้ มนุษย์มีศักยภาพทำสูงส่งขนาดไหนก็ได้ มนุษย์มีศักยภาพทำถึงสิ้นสุดแห่งทุกข์ได้

คูสิ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเทศนาเทวดา อินทร์ พรหม เป็นครูสอน สิ่งที่เป็นเทวดา อินทร์ พรหม สอนได้ทั้งหมด สอนเรื่องสิ่งใด เพราะเทวดา อินทร์ พรหมเขาเป็นทิพย์สมบัติ เขาไม่สนใจเรื่องอย่างนี้เลย เพราะเขาอิมทิพย์ๆ ของเขา เขาต้องการปรารถนาสิ่งใดเขาได้สมความปรารถนาเขาหมด นั่นเป็นทิพย์ใจ

แต่ของเรา เราแสวงหาสิ่งใด เพราะเราเกิดเป็นมนุษย์ เพราะมนุษย์มีกายกับใจๆ รถ ใครเป็นคนบำรุงรักษามัน รถ ใครเป็นคนดูแลมัน รถเอามาจอดไว้ให้มันผูกไปโซ่ไหม เกิดมาเป็นมนุษย์มีร่างกายและจิตใจนี้มา ถ้าจิตใจนี้ไม่มีสังขธรรม มันเพลิดเพลิดไปไง มันเพลิดเพลิดไป มันหลงไหลไปกับสถานะของมนุษย์ เราเกิดเป็นมนุษย์ เราภูมิใจ เราเป็นสัตว์ประเสริฐ เราสูงกว่าสัตว์ สัตว์เป็นสัตว์เดรัจฉาน เราเป็นสัตว์ประเสริฐ เราภูมิใจกัน นี้สัตว์ประเสริฐ เห็นไหม

สัตว์มันมีสัญชาตญาณของมัน มันทำคุณงามความดีของมันได้ มนุษย์มีสมอง มนุษย์เป็นสัตว์ที่เดินไปด้วย ๒ เท้า เพราะอะไร เพราะมีอำนาจวาสนา มนุษย์ถึงได้มีโอกาสที่จะทำถึงขั้นสุดแห่งทุกข์ได้ แต่สัตว์มันไม่มีโอกาส สัตว์มันมีสัญชาตญาณของมัน มันทำคุณงามความดีของมันได้ สัตว์ถ้าจิตใจมันดีงามมันก็ทำคุณงามความดีของมัน ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว แต่ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่วในสถานะของสัตว์

แต่มนุษย์เราทำคุณงามความดีของเรา เราเสียสละของเรา เรามีน้ำใจต่อกัน นี่ศีลธรรม จริยธรรม ประเพณีวัฒนธรรม วัฒนธรรมของเรา เรามีความดีงาม เรามีความข่มขื่นในหัวใจ เรามีความอบอุ่นในหัวใจ อบอุ่นในหัวใจแล้วทำอะไรต่อ? ตายเปล่าไง เวียนวายตายเกิดไง ถ้าเวียนวายตายเกิด เห็นไหม

มนุษย์สมบัติ ถ้ามนุษย์สมบัติขึ้นมา เกิดเป็นมนุษย์พบพระพุทธศาสนา ศาสนาสอนให้เสียสละทาน เสียสละทำไม? เสียสละเพื่อความร่มเย็นเป็นสุขของสังคม เสียสละเพื่อในครอบครัวของตัว ถ้าครอบครัวของตัว พ่อแม่มีเมตตาต่อลูก พ่อแม่มีน้ำใจต่อลูก ลูกเคารพพ่อแม่ กตัญญู กตเวทิต์ เสียสละนี้เสียสละขึ้นมาเพื่อความร่มเย็นเป็นสุขในสังคม สังคมร่มเย็นเป็นสุขแล้วเป็นอย่างไร เพราะอะไร เพราะชีวิตนี้มีการพลัดพรากเป็นที่สุด มันต้องเวียนวายตายเกิดไง ถ้าเวียนวายตายเกิด มนุษย์สมบัติจะศึกษาที่นี่

เราอาบน้ำร้อนต่างน้ำทำหน้าที่การงานกันมาทุกข์ยากแสนเข็ญ แล้วเอามาเป็นสมบัติ เป็นปัจจัยเครื่องอาศัย แล้วเวลาเราเห็นภัยในวัฏสงสาร เห็นภัยในการเวียนวายตายเกิด พอเห็นภัยในการเวียนวายตายเกิด เราจะประพฤติกฎปฏิบัติขึ้นมา เราหาอริยทรัพย์ อริยทรัพย์หามาจากไหนล่ะ อริยทรัพย์จะไปซื้อจากศูนย์การค้าที่ไหนล่ะ จะแสวงหาปัจจัยเครื่องอาศัย แก้วแหวนเงินทอง เอาเครดิตมาเพื่อไปแลกอริยทรัพย์มา ไปแลกมาจากไหนล่ะ

ถ้าแลกมา ก็นี้ไง เสียสละทานๆ แลกมาอย่างนี้เป็นอามิสใจ สิ่งที่เป็นอามิสใช้สอย เพราะสิ่งที่เป็นอามิส เราเสียสละทานไปด้วยความข่มขื่น เสียสละทานด้วยหัวใจที่ดีงาม เวลามันตายเดี๋ยวนี้มันก็ลอยขึ้นไป เพราะสิ่งนี้เป็นกรรมของมัน เป็นความจริง ไม่มีใครให้ค่ามัน มันให้ค่าของตัวเอง แต่เวลาเราจะเอาชนะตัวเราเอง เห็นไหม

อาบน้ำร้อนต่างน้ำทำหน้าที่การงานมาทุกข์ยากแสนเข็ญ ว่าสิ่งนี้เป็นหน้าที่การงานของเรา เราจะประสบความสำเร็จในชีวิตของเรา เวลาแก่เฒ่าขึ้นมา ไม้ไผ่ลี้ผึ้ง ไม้มันจะลงผึ้ง แล้วอะไรจะ

เป็นสมบัติของเราละ ข้าวของเงินทองจะไปกับเราไหม ญาติพี่น้องมันจะไปกับเราไหม ทุกอย่างจะไปกับเราไหม ใครจะไปกับเราละ? ไม่มีใครไปกับเราเลย ความดีและความชั่วในใจไปกับเรา

ทำดีได้ดี ทำดี เสียสละ นี่ผลของท่าน แล้วผลของสมาธิละ สมาธิคือความสงบของใจ คนที่เห็นภัยในวัฏสงสารเขาปฏิบัติของเขา ฤทธิชีไพรเขาทำความสงบของเขา นั่นก็ฤทธิชีไพร เพราะอะไร เพราะมันเป็นโลกีย์ปัญญา โลกใจ เห็นไหม โลก โลกทัศน์ ความรู้ความเห็นของเรา เวลาเราเห็นว่าเราจะพ้นจากวัฏสงสาร เราก็ทำความเห็นของเรา พอมันสงบเข้ามามันก็เป็นความมหัศจรรย์ แล้วก็ไปติดในความสงบนั้น ถ้าติดความสงบ ก็คิดว่าความสงบนี้เป็นนิพพาน นิพพานหลอกตัวเองไง มันเป็นไปไม่ได้ไง แต่ถ้าเป็นไปได้ หน้าที่การงานของเรา คุณดี ทำเรื่องของใจก็ทำเกือบเป็นเกือบตาย จิตสงบสักหนหนึ่ง สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี

คุณดี ทางโลกเขาบริการสิ่งใด เราไปใช้บริการของเขา เราสามารถได้สิทธิตามนั้น แต่เวลาเราประพฤติปฏิบัติละ เราเอาความจริงของเราขึ้นมาละ แล้วสิ่งที่มันเป็นความจริงขึ้นมามันเอามาจากไหนละ เอามาจากไหน มันต้องเป็นความจริงของเรา สุขอื่นใดเท่ากับจิตสงบไม่มี จิตมันสงบอย่างไรละ ถ้ามันสงบ มีสติมีปัญญา เห็นไหม นี่มนุษย์สมบัติ เพราะมนุษย์สมบัติมีกายกับใจ

รถ เจ้าของรถคุณแลรักษามัน คุณแลรักษานาคไหนมันก็เป็นรถ มันเอามาใช้ประโยชน์กับการคมนาคม เอามาใช้ประโยชน์กับทางโลก จิตใจของเรา จิตใจที่มันอยู่ในร่างกาย ร่างกายมันชราคร่ำคร่าไปเหมือนรถคันนั้นแหละ รถคันนั้นเจ้าของเขาคุณแลรักษาขึ้นมา เขาจะรักษารถของเขาให้ใช้ประโยชน์ได้ยืนนาน แล้วถ้าเขาตายไป รถนั้นจะเป็นมรดกตกทอดไปกับลูกหลานของเขา

คน ถ้าไม่รู้จักดูแลรักษาร่างกาย ร่างกายเวลามันตายไป มันเปื่อยเน่า ไม่มีลูกหลานคนไหนเขาเอาศพไว้ในบ้านเลย เขาเผาหมดแหละ เพราะมันเก็บไว้ไม่ได้ มันต้องเน่าเปื่อยผุพังไป แต่จิตใจที่เคลื่อนออกจากร่างนี้ไป เห็นไหม

จิตใจของเรา สิ่งที่เป็นผลของวิญญูะ เราเกิดมาเป็นพ่อเป็นแม่เป็นลูก เราเกิดมาเป็นชาติตระกูลเดียวกัน ผลของสายบุญสายกรรมก็พาเกิดพาดายมา มีเวียนว่ายตายเกิดขึ้นมา เราเกิดขึ้นมาอภิชาติบุตร บุตรที่ดีกว่าพ่อกว่าแม่ก็ทำคุณงามความดีของเราไป ความกตัญญูกตเวทิตีขึ้นมา นี่ผลของวิญญูะ มันเวียนไปในวิญญูะ นี่ธรรมชาติๆ แล้วธรรมชาติที่เหนือธรรมชาติละ ที่จะไม่เกิดไม่ตายที่จะปลื้มออกไปจากมัน เห็นไหม

เราทำหน้าที่การงานขึ้นมาเราก็ทุกข์ยากอยู่ขนาดนี้แล้ว มาวัดมาวาก็เพื่อทำบุญกุศล เพื่อความสงบร่มเย็นเป็นสุขของเรา ถ้าความสงบร่มเย็นเป็นสุขนั้นสุขจากข้างนอก สุขอย่างนี้มันเป็นอนิจจัง มันเป็นอนามิส เวียนวายตายเกิด สิ่งใดเป็นอนิจจัง สิ่งนั้นเป็นทุกข์ สิ่งใดเป็นทุกข์ สิ่งนั้นเป็นอนัตตา ทั้งๆ ที่เป็นความดีความงามของเรานี้แหละ แต่ความดีความงามแล้วเราจะดีขึ้นไปต่อไปอย่างไร เราจะดีต่อไปอย่างไร งามนะ สงสัย

แต่ถ้าเราจะประพฤติปฏิบัติ เราต้องบังคับตัวเราเอง บังคับตัวเราเอง

เด็กที่ดี เริ่มต้นพ่อแม่ต้องบังคับ บังคับด้วยอุบาย ไม่ใช่บังคับด้วยอารมณ์ อารมณ์บังคับทำให้เกิดการโต้แย้งต่อกัน แต่พ่อแม่เป็นผู้ที่ฉลาด เรารักลูกของเรา ใช้อุบาย อุบายวิธีการชักนำ ชักนำให้เข้ามาสู่ความดี เขารู้ของเขาได้ เขาควบคุมของเขาได้ คุณสิ เวลาเรามีการศึกษาจบมาจากโรงเรียน เราจะระลึกถึงครูบาอาจารย์ที่ดี ท่านให้วิชาการเรามา เราจะระลึกถึงบุญคุณเลย ลูกก็เหมือนกัน ลูกเกิดจากพ่อจากแม่ พระอรหันต์ของลูกๆ พระอรหันต์ของเรา เพราะชีวิตนี้เราได้จากพ่อแม่มา

โอบปาติกะ เทวดา อินทร์ พรหม เขาเกิดโดยบุญกุศลของเขาเป็นโอบปาติกะ มนุษย์ต้องเกิดจากพ่อจากแม่ เพราะมีสายนบุญสายนกรรมขึ้นมาเกิด นี่ผลของวิภวัญจะมันถึงเกิดมา ลูกที่ดี พ่อแม่ชื่นชมมาก ถ้าลูกที่มีเวรมีกรรมต่อกัน พ่อแม่ก็ต้องแก้ไขไปตามแต่กำลังสติปัญญาของเรา การเวียนวายตายเกิด นี่ผลของวิภวัญจะ เห็นไหม

แต่ถ้าเราทำความสงบของใจเราเข้ามาละ มันเป็น อตตตา หิ อตตโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน จิตดวงนั้นถ้ามันสงบระงับเข้ามา ถ้ามีสติปัญญาเข้ามา มันมีความสุขความสงบแล้ว ไม่ใช่สุขสงบเพื่อความสุขสงบนั้น ความสุขสงบนั้นเพราะฝึกหัดใช้ปัญญา ปัญญาเป็นวิปัสสนา วิปัสสนาเพื่อการแก้ไขหัวใจของเรา

รด เขาเอาไว้ชราคร่ำคร่าให้ผุพังกันไป จิตใจของเราถ้ามันทำของมัน มันเป็นความจริงของมันขึ้นมา มันเป็นอริยทรัพย์ขึ้นมา เป็นอกุศลปธรรมๆ มันจะคงที่ของมันไป ถึงเวลาสิ้นสุดแห่งทุกข์ มันชราคร่ำคร่าขนาดไหนมันต้องทิ้งไป

สุอุปาทิเสสนิพพาน องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมาแล้วอีก ๔๕ ปีเป็นพระอรหันต์ที่ยังมีชีวิตอยู่ พระอรหันต์ คือจิตที่เป็นพระอรหันต์ จิตนี้ทำลายอวิชชาไป ทำลายภวา

สวะ ทำลายภพ ทำลายทั้งหมดไปเป็นธรรมชาติ ชาติแห่งธรรม เป็นชาติแห่งธรรม เห็นใหม่ เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะปรินิพพาน ไปปรินิพพานที่เมืองเล็กๆ ไปที่เมืองเล็กๆ เพราะอะไร? เพื่อให้เขาแบ่งปันกัน

เพราะอนาคตังสญาณรู้ รู้ว่าในโลกนี้เขาต้องการอะไร ในโลกเขาศรัทธา เห็นใหม่ คุณิ เราเชื่อถือเราศรัทธาใคร เราเคารพบูชาคนคนนั้น นี่ก็เหมือนกัน ในเมื่อองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นศาสดา ทุกคนต้องเคารพศรัทธามาก ฉะนั้น องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรินิพพานไปแล้ว เวลาเขาเผากันแล้ว พระธาตุเขาต้องแย่งชิงกันแน่นอน ก็ไปนิพพานที่เมืองเล็กๆ ให้เขาได้แบ่งปันกัน เห็นใหม่ สอุปาทิเสสนิพพาน คือร่างกายที่ ๔๕ ปี เวลาตรัสรู้ธรรมขึ้นมาแล้ว ธรรมชาติที่ซุกฟอกร่างกายนี้ ร่างกายนี้เวลาตายไปมีแต่คนแย่งชิง คนเขาต้องการ เขาเอาไปเคารพบูชา

นี่ก็เหมือนกัน ถ้าเราทำของเราๆ เรามีกายกับใจๆ ร่างกายของเราถ้าไม่มีจิตใจที่ไอยู่นี่ ไอยู่น้อยอยู่กับกาลเวลา ชีวิตนี้จะดำเนินไปไม่ได้ ไอยู่นคือพลังงาน คือธาตุรู้ กาลเวลาที่มันสืบต่อ เวลากาลเวลามันหยุด มันออกจากร่างไปก็จบ ร่างกายนี้จบ จบก็อยู่แค่นั้นแหละ ร่างกายนี้ก็เผากันไป นี่มันจบ มันจบเพราะอะไร จบเพราะมันไม่มีแรงขับ มันไม่มีพญามาร ใจ

เราเกิดเป็นมนุษย์ มนุษย์ที่นี้ใจ รถเขาหามาเพื่อประโยชน์ของเขา เราเกิดมาเป็นคน เราได้ร่างกายนี้มา เราได้สถานะของมนุษย์นี้มา สถานะของมนุษย์ ทางสังคมเราก็คือทำของเรา เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม สัตว์สังคม ผลของวิญญูคือผลของการเวียนว่ายตายเกิด ผลของการกระทำ ผลของสังคม ผลของโลก แล้วผลของเราละ

ทำบุญกุศล ว่าผลของเราๆ ผลของเรา เทวดา อินทร์ พรหมก็ทำ เทวดามาฟังเทศน์องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตลอดเวลา นี่มงคลชีวิต เทวดาเป็นคนถามเอง องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นคนตอบเอง อเสวนา จ พาลานํ ปณฺฑิตานญฺจ เสวนา ไม่คบคนพาล คบบัณฑิต แล้วบัณฑิตเป็นอย่างไรละ บัณฑิตเป็นอย่างไร

บัณฑิต ใครก็ว่าเป็นบัณฑิต นั่นบัณฑิตข้างนอก พาลข้างนอก แล้วพาลข้างในหัวใจของเราละ เวลามันคิดออกนอกกลุ่มนอกทาง นี่พาล มันคิดทำให้เราล้มลุกคลุกคลาน นี่พาล แต่เวลามันคิดดี คิดดีนี่บัณฑิต เราคบบัณฑิต คบความรู้สึกนึกคิด แล้วความรู้สึกนึกคิดมันจะแยกแยะได้อย่างไรละ? มันก็ต้องมีสติมีปัญญา

มีสติปัญญาแล้วสติปัญญามันก็เข้าข้างตัวเองตลอดเวลาว่าเราคิดถูก เราทำถูกต้องเวลา
มันก็ต้องมีศีลธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เห็นไหม ที่เราเกิดเป็นมนุษย์พบ
พระพุทธศาสนา ศีลธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ศีล ๕ ศีล ๘ ศีล ๑๐ ถ้ามันไม่
ขัดแย้ง มันไม่ขัดแย้งกับศีล อันนั้นล่ะถูก แต่ถ้ามันขัดแย้ง ความเห็นของเรา แต่มันไปขัดแย้งกับ
ธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้นผิด มันผิดตรงนั้นไง แล้วเราจะคิดอย่างไรละ เราคิด
อย่างไร

ถ้าเรามีสติปัญญา เราฟัง ศึกษาขึ้นมา แล้วศีลมีอย่างหยาบ อย่างกลาง อย่างละเอียด เห็น
ไหม อริศีล ศีลที่เกิดเป็นเจตนาเลย ผู้ที่มีสติปัญญารู้ทันกับความรู้สึกนึกคิด เวลาจะคิดนี้ทั้งหมด
เพราะมันเสวยอารมณ์ มันทั้งหมดแหละ คนที่ทั้งหมดมันจะไปทำอะไร มันจะทำผิดได้ไหม

เราเอามือไปหยิบไฟ มือมันจะพอง เราจะเอามือไปหยิบไฟไหม เราว่ามันร้อนๆ ไม่มีใคร
ไปหยิบหรอก แต่ถ้าเราเป็นช่างตีเหล็ก เราจำเป็นจะต้องตีเหล็กต่อหน้าไฟนั่น เราก็ต้องมีเครื่องมือ
ไปหยิบเหล็กนั้นออกมาตี นี่ก็เหมือนกัน ถ้าเรารู้ว่าร้อนๆ เราจะไปจับไหม ถ้ามีสติปัญญา อริศีลใน
ศีลที่มันเป็นศีลภายใน สิ่งนี้ทำได้ด้วยความเป็นมนุษย์ไง สัตว์มันทำไม่ได้

สัตว์นะ ในพระไตรปิฎกเยอะแยะมากเลย เวลามันจะตาย หรือมันตายไปแล้วจิตวิญญาณ
ของเขามาเข้ากับพระอริยสาวกในสมัยพุทธกาล ว่าเขาเป็นสัตว์ เขาเห็นมนุษย์อยู่ด้วยกันด้วย
การปกครอง ด้วยกฎหมาย ด้วยศีลธรรมจริยธรรม เขาอยากเป็นอย่างนั้นมาก เขาเอาอกเอาใจนะ
เวลาเจ้าของเขาจะไปไหนก็พยายามเอาใจเจ้าของ เพื่อไม่ให้เจ้าของตี เอาใจเจ้าของ เสร็จแล้วพอ
ชราคร่ำคร่า เขาก็ต้องเชือดเอามาเป็นเนื้อ เห็นไหม ทำคุณงามความดีขนาดไหนเพื่อให้เจ้าของรัก
เพื่ออะไร? เพื่อไม่ให้เขาตี เพื่อให้ได้อาหารจากเขา มันมีความทุกข์ยากขนาดนั้น เขาอยากจะเป็น
มนุษย์ นี่สัตว์เดรัจฉาน ในพระไตรปิฎกมี ในธรรมบทเขาแปลมากี่เยอะแยะ แล้วเราก็บอกว่า
สิ่งนี้เป็นนิทานๆ

นิทานมันต้องมีมา ไม่ใช่นิทานธรรมะในสมัยปัจจุบันนี้ไง ในสมัยปัจจุบันนี้ “ธรรมะเป็น
ธรรมชาติ” แล้วก็เขียนเป็นนิยายเลย สตาร์วอร์เลย ธรรมะสตาร์วอร์ แล้วก็บรรลुरुธรรม ลุ่่วงพัน
จากธรรมไป

วิทยาศาสตร์แก้กิเลสไม่ได้ วิทยาศาสตร์เป็นสูตรคงที่ตายตัว กิเลสมันเปลี่ยนแปลง กิเลส
มันหลอกหลวง กิเลสมันเปลี่ยนแปลงไปหมด วิทยาศาสตร์สูตรสำเร็จเท่าที่แก้กิเลสไม่ได้ สิ่งที่มีชีวิต

ต้องมรรคญาณ ต้องจิตแก้จิต ต้องมรรคเข้าไปชำระล้างกิเลส ถ้าเป็นสังขธรรม เป็นสังขธรรมอย่างนี้ ถ้าสังขธรรมอย่างนี้ เราทำของเราๆ เรามีครูบาอาจารย์ของเรา เราศึกษาของเราเพื่อประโยชน์กับเรา

ศึกษาแล้วว่าเรามีปัญญาๆ เวลาศึกษาเสร็จแล้วองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพูดไว้ใน กาลามสูตร ไม่ให้เชื่อ ไม่ให้เชื่อว่าจะอนุমানเข้ากับความคิดเราได้ ไม่ให้เชื่อว่าจะครูบาอาจารย์สอน ไม่ให้เชื่อว่าจะสังคมเขาเชื่อถือกัน ไม่ให้เชื่อ เวลามันเป็นจริงขึ้นมามันจะเป็นจริงขึ้นมากลางหัวใจเลย มันเป็นจริงขึ้นมา มันชำระล้างขึ้นมากลางหัวใจเลย

ไม่ให้เชื่อใครทั้งสิ้น ให้เชื่อสังขธรรม ให้เชื่อมรรคญาณ ให้เชื่อสังขะในหัวใจของเรา ให้เชื่อมรรค ทุกข์ เหตุให้เกิดทุกข์ ทุกข์ดับ วิธีการดับทุกข์ วิธีการดับทุกข์ที่มันดับทุกข์ เกิดนิโรธ ความรู้แจ้ง นี่เป็นสันตปิฎก เป็นปัจจัยตั้งกลางหัวใจ อันนั้นนะ

แล้วเวลาครูบาอาจารย์ท่านสนทนาธรรมกันเป็นมงคลชีวิต ธรรมสากัจฉา เอตมมุงคผลมุตตม มงคลชีวิตอย่างไร เวลาเขาคุยธรรมะกันเป็นมงคลๆ ไม่ใช่พูดธรรมะแบบพวกเรา

หลวงตาท่านบอกว่าพูดธรรมะแบบหมากัดกัน มันเอาชนะคะคานกันไง หมามันกัดกัน มันไม่ยอมแพ้กันหรอก มันกัดแล้วมันไม่ปล่อยด้วย

แต่ถ้าเป็นมงคลชีวิต ธรรมสากัจฉา ด้วยเหตุด้วยผล ด้วยเหตุผลที่มันสูงกว่า เหตุผลที่มันหักล้างความเท็จในหัวใจของเรา หักล้างความเห็นของเรา ถ้าเหตุผลที่มันหักล้างได้ เหตุและผลคือ ธรรม ต้องฟัง ฟังแล้วเอาไปวินิจฉัย วิเคราะห์ กาลามสูตร อย่าเพิ่งเชื่อ อย่าเชื่อ ถ้าเชื่อ โง่มาก เอวัง